

Janneke

De praktijk waar mijn volhardende nichtje werkt is een waar vrouwenbolwerk

Trots

Ik ben reuze trots op mijn nichtje, de dochter van mijn broer. Ze voltooide net als haar moeder haar opleiding tot mondhygiëniste, ging aan de slag en behaalde naast haar werk allerlei certificaten omdat ze tandarts wilde worden, net als haar vader, haar broer en diverse van haar ooms en oudooms. Vorig jaar studeerde ze af aan de universiteit. Familie en vrienden waren erbij en mijn stokoude vader keek ontroerd toe hoe zijn kleindochter de eed aflegde en haar bul ontving. Ik schrijf dit omdat van de twintig mensen die daar toen afstudeerden er zestien vrouwen waren. Het lijkt alsof de medische wereld wordt overgenomen door vrouwen. Omdat ze zo goed zijn? Ongetwijfeld. Of omdat ze hun werk goed kunnen combineren met een gezin? Of omdat ze parttime willen en kunnen werken? Wat doet het er trouwens toe waarom? Veel van die zestien nieuwe tandartsen kwamen uit het buitenland. Iran, Irak, Ethiopië, Turkije, Marokko. Jonge mensen die het gaan maken in Nederland of teruggaan naar hun land van herkomst. Daar een kliniek opbouwen of hier promoveren. Ik had grote bewondering voor een jonge vrouw die nog niet zo lang in Nederland was, een forse taalachterstand had, een kind had gekregen en toch haar studie had voltooid. Haar man was in Amsterdam een souvenirwinkel begonnen waar hij molens, tulpen en klompen verkocht. Als dat geen integratie is! De groepspraktijk waar mijn volhardende nichtje nu werkt is een waar vrouwenbolwerk. Er zijn zeven tandartsen - van wie er één man is. Ik ben trots op mijn sekse en dit keer op mijn nichtje in het bijzonder!

Tot 26 september toont Janneke haar botanische tekeningen in de Kasteeltuinen Arcen.

Janneke is biologe en botanisch tekenaar.
www.jannekebrinkmansalentijn.nl

